

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1542/2024
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Алагић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Сремска Митровица из Сремске Митровице, коју у ревизијском поступку заступа пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 440/24 од 18.03.2024. године, у седници одржаној дана 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 440/24 од 18.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 440/24 од 18.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 50/23 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана је тужена да тужилји на име накнаде материјалне штете исплати износ од 13.770,00 динара, са законском затезном каматом од 21.03.2022. године до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.902,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног износа од 40.902,00 динара до траженог износа од 49.902,00 динара, односно за износ од 9.000,00 динара са законском затезном каматом на тај износ почев од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 440/24 од 18.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу и делу одлуке захтева тужене.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева за накнаду материјалне штете у износу од 13.770,00 динара одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене одредби чланова 154, 155. и 170. став 1. Закона о облигационим односима. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став, да је материјална штета настала услед неправилног рада обрачунске службе тужене Опште болнице Сремска Митровица, на тај начин што је у периоду од јуна 2020. године закључно са новембром 2020. године, вршена обустава од месечне плате тужиље (административна забрана) у износу од по 795,00 динара и обустављени износи, без правног основа, уплаћивани на рачун синдикалне организације тужене, уместо на рачун привредног друштва „Феномена 021“ д.о.о. Нови Сад, са којим је тужилца закључила Уговор о куповини робе – закључницу број 30 од 15.06.2020. године и коме је по пријему тужбе ради дуга, дана 21.03.2022. године, извршила уплату дугованог износа по основу куповине робе, законске затезне камате и на име трошкова парничног поступка у укупном износу од 13.770,00 динара. Поред тога није постојао уговор који би регулисао правни однос између тужене синдикалне организације и привредног друштва, на основу кога би обустављени износи, уз сагласност тужиље, могли бити уплаћивани синдикалној организацији. што је у складу са праксом Врховног суда по овом питању и због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1.и 3.).

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 23.03.2022. године. Вредност предмета спора је износ од 13.770,00 динара.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић